

«Եթէ այսպիսի միամիտ խօսքեր գաւառներու մթին խորքերէն գրտին մեզ, չենք զարմանար։ Բայց երբ Իզմիրէ կ'գրտին, իրաւ որ չենք կըրնար զարմանքնիս բռնել։ Այն Իզմիր որ գիտենք թէ Պոլսին ալ չի հասնիր, (գուցէ իրատեսք ալ ունի ք հասնելու,) ինչպէս կրնայ յուղումէ ալու մը կրօնափոխութեան համար Մեր յարգելի պապէ Իզմիրցի բարեկամներուն համար այս յուղումը միայն պակաս էր։ Ուրիշ տղու մը շատ աւելի գգնադար բան մը պատահեցաւ հոն անցեալ օր, բայց ըսեցի՞ք որ չափազանց յուղում ըլլային։ Եւ յետոյ բռնութիւն ի գործ դրուեր է այս կրօնափոխութեան առթիւ։ Ո՛ւր էին, ո՛ւր են տղան ծնողքը, պաշտպանները, դատարարակները, տաներէցն, հոգեւոր հովիւն, Առաջնորդն, Էն. Էն. Աղգաստիւն-հոգեւորական այս ամէն կաշմամքով օժտեալ հասարակութիւն մը որո՞ւ կրնայ գանգատել, եթէ իմ մէջէն տղայ մը կրօնափոխ ըլլայ։ Իզմիրցիք կոկորդարի պիտի չընենք այլէ՞ն Պոլսահայերուն վրայ, եթէ Պոլսի մէջ հայ տղու մը կաթողիկէ լաւուն համար երեմիականներ հրատարակուէին Բիւզանդիոնի մէջ։ Եւ թէ հայու տղաք կրօնափոխ պիտի չընեն, հապա ի՞նչ բանի համար Իզմիր եկեր հաստատուեր են Միտի թաղեանները։ Մի միայն նաղիկի թուղճը՝ ճաշակերուէ»

